

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 1 2024 – ÅRGÅNG 38. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

Han blev genomborrad för våra brott,
slagen för våra synder.
Straffet blev lagt på honom
för att vi skulle få frid,
och genom hans sår är vi helade.

Vi gick alla vilse som får,
var och en gick sin egen väg.
Men all vår skuld
lade Herren på honom.

JESAJA 53:5-6

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige.
Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ingvar Adriansson.

e-mail: ingvar.adriansson@gmail.com

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,

e-mail: bordinerlandsson@gmail.com

I gemensam nordisk redaktion även Kjell Petter Bakken (layout), Tor Jakob Welde (Norge); Hans Ahlskog, Ola Österbacka (Finland).

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,

Märta Ljungbergsv. 55, 341 35 Ljungby,

e-mail: ekwaljo@gmail.com

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-

7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099

6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365.

Swish 1232643161.

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sanna Gud, att han har blivit människa för

vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskriterierna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Aldrig ensam

Ensamhet har blivit ett stort samhällsproblem. Allt fler människor lever i total ensamhet, utan släktingar, vänner eller andra personliga kontakter. Många har ingen de kan tala med ens om livets mest triviala ting. Det är tankeväckande att även om vi hela tiden blir fler och fler på vårt klot så blir människor ändå bara mer och mer ensamma. Även om vi bor vägg i vägg med varandra i stora bostadshus eller nästgårds i stora bostadsområden känner vi likväl inte varandra och de som inte har familj eller vänner blir oerhört ensamma.

Ja, kanske kan också vi som har familj och nära vänner, vi som tillhör och är aktiva i en kristen församling, känna oss ensamma. Vi bär våra sorger och problem för oss själva. Vi vågar inte öppna oss för varandra för vi vill inte betunga andra med vår nöd. Eller kanske är vi helt enkelt för stolta för att visa andra att vi behöver hjälp. Så blir också vi ensamma om vi än är många och har en utåt sett fin gemenskap.

Vår Frälsares uppståndelse från de döda fick många trösterika följder för oss människor. Att Kristus uppstod från de döda är ett bevis på att han verkligen var den han utgav sig för att vara, Guds egen Son (Rom 1:4), och på att hans lära inte var ett bedrägeri utan var från Gud. Att han stod upp från de döda är också ett avgörande bevis på att Fadern helt och fullt har accepterat sin Sons offer som ett fullkomligt försoningsoffer för mänsklighetens synd (Rom 4:25). Därmed har vår tro på syndernas förlåtelse en fast och säker grundval (1 Kor 15:17). Vidare bevisar Kristi uppståndelse från de döda att det verkligen *finns* en uppståndelse från de döda (1 Kor 15:20), och att han har makt att uppressa också oss och ge oss evigt liv (Joh 6:40).

Men utöver alla dessa viktiga och trösterika följder av hans uppståndelse medför det faktum att vår Frälsare inte längre ligger i graven men stod upp igen och lever idag, att ingen av oss längre behöver vara ensam. Om vi så är övergivna av alla människor är vi ändå inte ensamma. Om vi inte har någon att dela våra sorger och problem med, har vi ändå en levande vän som hör när vi ber. Om vi inte har någon som förstår oss har vi ändå *en* som "varit frestad i allting, likasom vi" och som därmed har alla förutsättningar att förstå oss. Det var den uppståndne Jesus som gav sina troende vänner det trösterika löftet: "Se, jag är med er alla dagar intill tidens ände" (Matt 28:20).

Detta glada och trösterika budskap ska därför förkunnas för alla ensamma: "Kristus är uppstånden, och det betyder att du har en levande Frälsare och vän som hör när du ber och som är med dig alla dagar intill tidens ände".

Egil Edvardsen

Detta redaktionellt kunde läsas i nr 1-1990 av Bibel och Bekännelse, som då utkom gemensamt för Norge och Sverige.

Han älskar oss in i det sista

Predikan över Joh 13:1–15 av Egil Edvardsen

JESUS HÖLL MÅLTID TILLSAMMANS med lärjungarna strax före påskhögtiden. Han visste att tiden var nära när han skulle offra sig själv för alla människors synder. Och då står det så fint: *Han hade älskat sina egna här i världen, och han älskade dem in i det sista.*

Det är sant att Jesus hade älskat sina lärjungar och aldrig vänt dem ryggen. Han hade haft omsorg om deras själar. Om de fallit i synd och svaghet hade han rest upp dem igen. De hade tvivlat och haft världsliga tankar om att han var en jordisk Messias som skulle frälsa dem från romarna. Trots det hade han älskat dem hela tiden. Med tålmod hade han lärt dem om Faderns stora kärlek till alla syndare.

Om några få dagar skulle de fly i rädsla. Petrus skulle till och med svära på att han inte kände honom. Vilket svek! Ändå står det att Jesus älskade dem in i det sista. Det är Johannes, en av de tolv, som skriver detta. Han hade också flytt. Men han hade fått se hur mycket Jesus älskade honom och de andra.

Sådan är vår Frälsare. Trots alla svagheter och synder, trots vår okunnighet och oklarhet älskar han oss in i det sista, hela livet.

Vi har lätt att glömma vem han är. Vi kan tänka att han inte har kontroll. Snart skulle lärjungarna få uppleva den förlamande känslan av att vara utlämnade åt sig själva. De skulle stänga in sig bakom låsta dörrar. Det är en stor tröst att läsa orden i vår text: *Jesus visste att Fadern hade gett allt i hans händer, att han utgått från Gud och skulle gå till Gud.* Vår Frälsare har

allt i sina händer, våra liv, sorger och bekymmer, våra problem, sjukdomar och plågor. Han har kontrollen.

När de nu var samlade till måltid hände något märkligt. Jesus reser sig, tar av sig manteln och knyter en linnehandduke om sig. Han håller vatten i ett fat, börjar tvätta lärjungarnas fötter och torkar dem med handduken.

På Jesu tid gick man med sandaler och fötterna blev dammiga och smutsiga. Därför skulle man tvätta fötterna när man kom in. Vanligtvis var det slavar som tvättade fötterna, men när Jesus och lärjungarna samlades fanns det säkert inga slavar med. Ingen av de tolv väntade sig att Jesus skulle göra det. Det verkar inte heller som om någon av dem ville nedlåta sig till det. De var ju inga slavar! Då gör Jesus det. Det är högst troligt att de skämdes.

När Jesus kommer till Petrus protesterar han: *Herre, ska du tvätta mina fötter? ... Aldrig någonsin ska du tvätta mina fötter!* Jesus

säger: *Vad jag gör förstår du inte nu, men längre fram kommer du att förstå det.* Det grekiska uttrycket *längre fram* betyder egentligen ”efter dessa saker”. Han hade sagt till lärjungarna att han hade längtat efter att äta denna påskmåltid med dem *innan mitt lidande börjar* (Luk 22:15).

När Jesus säger till Petrus att han inte förstår detta nu men ska göra det längre fram, betyder det att han ska förstå det efter att Jesus har dött, uppstått och farit upp till himlen. Först efter pingstdagen då de fått den helige Ande förstod de det fullt ut.

Det skulle komma en dag när allt skulle bli klart för lärjungarna. Då skulle de förstå att allt de sett och hört tillsammans med Jesus hade ett särskilt syfte: människornas frälsning, din och min frälsning. Att Jesus tvättade fötterna hade också detta syfte.

Men hur kan tvättningen vara en del av Jesu frälsningsuppgift? Allt Jesus gjorde i sitt förnedrings-tillstånd gjorde han för oss till vår frälsning. *Jesus hade själv sagt: Så har inte heller Människosonen kommit för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många* (Matt 20:28). Paulus skriver att han *utgav sig själv och tog en tjänares gestalt och blev människan lik.* Han ödmjukade sig *och blev lydiga ända till döden – döden på korset* (Fil 2:7–8).

Samtalet mellan Jesus och Petrus fortsätter. *Om jag inte får tvätta dig har du ingen del i mig* (v 8). Det var de orden som fick Petrus att ändra sig: *Herre – inte*

bara mina fötter, utan också händerna och huvudet (v 9). Petrus ville ha del i Jesus. Den som har del i Jesus har del i allt han gör: hans förlåtelse och frälsning och den himmel som Jesus har vunnit för alla syndare.

Dessa gåvor får alla människor endast av nåd genom tron på Jesus. Vi får inte del i dem genom våra egna gärningar. Därför vill Jesus att Petrus ska rikta blicken mot det *han*, Jesus, vill göra för Petrus. ”Jag måste få tvätta dig, Petrus. Jag måste ta bort din smuts.”

Vi ser hur Jesus leder detta samtal om fysisk fottvätt in på det andliga planet. Jesus vill undervisa Petrus om hur viktigt det är att bli renad från andlig orenhet, från synd. En sådan rening kan bara *han*, Jesus, åstadkomma. Här duger inget som vi människor gör, hur fina gärningar det än är.

Vi blir då helt rena. Jesus säger till Petrus: *Den som har badat ... är helt och hållet ren* (v 10). Ingen smuts längre! Skinande ren. Efter att kung David blivit överbevisad om den synd han begått bad han: *Tvätta mig ren från min skuld, rena mig från min synd* (Ps 51:4). Genom profeten Jeremia säger Herren om sitt folk: *Jag ska rena dem från all deras synd och förlåta dem alla deras synder som de har begått mot mig i uppror mot mig* (Jer 33:8).

Senare samma kväll skulle Jesus hålla ett tal till sina lärjungar och tala om sig själv som det sanna vinträdet och om de troende som grenar på trädet: *Ni är redan nu rena i kraft av ordet som jag har talat till er* (Joh 15:3). Genom ordet blir vi rena. Därför är alla rena som tror evangeliet om Jesus, ordet om hans blod som renar från all synd (1 Joh 1:7).

Ni är rena, fast inte alla, säger Jesus i vår text. Vad menar han? Jo-

hannes skriver: *Han visste vem som skulle förråda honom*. Det var en av dem som var samlade vid måltiden som inte var ren, som inte trodde. Jesus känner alla människors hjärtan. Han vet vem som tror och vem som inte tror. Lärjungarna kunde inte se det.

Judas hade vandrat med dem i tre år. Till det yttre hade han inte skilt sig från dem. Han hade rentav en stor uppgift: han skötte kassan så att de hade pengar till mat, kläder och skor. Men ingen kunde se att han inte var ren, alltså ren i hjärtat. Han var vad vi brukar kalla en hycklare. Han såg ut att vara en Jesu lärjunge utan att vara det. Han trodde inte på Jesus. Vi vet att han älskade pengar för han gick med på att förråda Jesus för 30 silvermynt. Pengarna var Judas gud och frälsare. Det var dem han trodde på och en sådan tro gör inga människor rena inför Gud. Kärlek till pengar är en stor fara för tron. Den kan föra oss bort från Gud. Må Gud bevara oss för kärlek till pengar, till allt det jordiska. Må vi be Gud om hjälp att bevara tron på honom och i allt lita på honom.

Till sist frågar Jesus sina lärjungar: *Förstår ni vad jag har gjort med er? Ni kallar mig Mästare och Herre och det med rätta, för det är jag. Om nu jag, er Herre och Mästare, har tvättat era fötter, så är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter. Jag har gett er ett exempel för att ni ska göra som jag har gjort mot er*.

Det finns de som har missförstått Jesus ord och menat att Jesus ville sätta lärjungarna på plats på grund av deras stolthet eller ge dem exempel på ödmjukhet att följa i livet.

Visst var Jesus en förebild för oss. *Var så till sinnes som Kristus Jesus var*, skriver Paulus i Fil 2:5 innan han beskriver Jesu förned-

ring. Eller som Jesus säger i Joh 13:34: *Ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er ska också ni älska varandra*. Vi ska vara sådana som Jesus var: så goda, så kärleksfulla, så milda!

Men vi ska vara klara över att när Guds ord förkunnar Jesus som exempel och förebild, då förkunnas lagen. Det finns inte mycket tröst för en stackars själ som inte alltid känner sig så snäll och god att få höra: du ska vara som Jesus var. För Jesus var fullkomligt god. Han älskade alla, utan åtskillnad, han gjorde aldrig ont mot någon, sade aldrig något ont, tänkte aldrig onda tankar om andra. Sådan var Jesus. Och sådana ska vi också vara, säger Guds ord. Så lagen tröstar ingen. Den avslöjar oss bara och gör oss förtvylade.

Ändå är det nödvändigt att Guds ord förkunnar lagen för annars tror vi att allt står rätt till med oss. Det är farligt, för den som tror att allt står väl till med honom och att han är god nog i sig själv behöver inte Jesus. Jesus kom inte för att kalla rättfärdiga utan syndare. Han var läkare för de sjuka, inte för de friska. I kärlek förkunnar han lagen för att visa att vi inte klarar oss utan honom.

Berättelsen om hur Jesus tvättar lärjungarnas fötter är vacker. Vilken ödmjukhet! Jesus gör verkligen en stor tjänst. Men den största tjänsten han har gjort för alla är att han gav sitt liv. Vi hör ibland om rika som ger bort miljoner kronor till gott ändamål som ska hjälpa andra. Det är fint. Men det största vi kan ge är själva livet. Jesus gav sitt liv för dig och mig för att du och jag skulle få leva.

Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner, sa Jesus (Joh 15:13). Det var det Jesus gjorde. Och han älskar oss ända in i det sista.

© DEPOSITPHOTOS

Guds Israel

Att skilja mellan staten Israel och löftenas Israel

Vem är medborgare i det Israel som är uppfyllelsen av Guds löften att återskapa nationen Israel som hans folk?

Denna fråga diskuterades mycket i oktober i fjol efter Hamas' förfärliga angrepp på israeliska civila. Många kristna tror att de har ett särskilt ansvar att stödja staten Israel, eftersom de ser den som en uppfyllelse av profetiorna. De förväntar sig att det judiska folket ska spela en nyckelroll i den stora nöden och tusenårsriket. De ser fram emot en massomvändelse av det judiska folket till Kristus. Men är det här ett bibliskt synsätt?

Den här korta artikeln är inte ett försök att behandla de många politiska, historiska och humanitära aspekterna på den aktuella krisen i Israel. Den handlar först och främst om förhållandet mellan staten Israel och löftenas Israel.

Politisk enhet eller trosgemenskap

I Amos 9:14–15 lovar Herren att återupprätta nationen Israel: *Jag ska göra slut på mitt folk Israels fångenskap. De ska bygga upp ödelagda städer och få bo i dem ... Jag ska plantera dem i deras eget land. De ska inte mer ryckas upp ur det land som jag gett dem, säger Herren din Gud.* Amos säger att även om de politiska kungadömena Israel och Juda ska förstöras och Davids kungahus inte längre ska regera på Judas tron, så kommer det en andlig restaurering, en återuppbyggnad och en utvidgning av Israel. Det blir inte ett politiskt rike eller en tid av materiellt välstånd, utan en återuppbyggnad av det andliga Israel genom kyrkan som består av judar och hedningar. Detta framställs klart i Apg 15:15–17, där Jakob säger att uppfyllelsen

av Amos' profetia började med apostlarnas missionsarbete som förde hedningar in i kyrkan tillsammans med judarna.

Det Israel som är uppfyllelsen av profetiorna är det troende Israel, inte den politiska staten Israel. Medlemskapet i det andliga Israel grundas på tro, inte på fysisk härkomst. Det här förklaras i detalj i Rom 9–11. Paulus tar upp den skenbara motsättningen mellan löfterna till David och Israels svaghet på hans egen tid: *Detta inte sagt som om Guds ord skulle ha slagit fel. Alla som härstammar från Israel är nämligen inte Israel, och alla Abrahams avkomlingar är inte hans barn. Nej, det är genom Isak din avkomma ska räknas. Det vill säga: det är inte de köttsliga barnen som är Guds barn, utan löftets barn räknas som hans avkomlingar* (Rom 9:6–8).

I Galaterbrevet tilltalar Paulus mottagarna av brevet som Guds Israel: *Det har ingen betydelse om man är omskuren eller oomskuren, det viktiga är att vara en ny skapelse. Frid och barmhärtighet över dem som följer denna regel, alltså över Guds Israel* (Gal 6:15–16, enligt alternativ översättning, se fotnot i SFB; används av *Evangelical Heritage Version*).

Många andra skriftställen bekräftar denna förståelse av det utlovade trons Israel, som Joh 8:31–47; Rom 2:28–29; Rom 4:11–13; Gal 3:7,26–29; Ef 2:11–22 och Fil 3:3. Denna lära finner vi genom hela Nya testamentet.

Denna åtskillnad mellan Israel som en politisk enhet och Israel som en trosgemenskap är inte unik för kristna. Den erkänns också av många judar. Sedan den politiska sionismen grundlades på 1890-talet har många haredisk-judiska

(ultraortodoxa) ledare protesterat mot rörelsens sekulära orientering. Det här berodde främst på oro över att en sekulär nationalism skulle omdefiniera den judiska nationen från att vara en religiös gemenskap baserad på trohet mot Gud – för vilka iakttagande av religiösa lagar var själva essensen av nationens uppgift, syfte och rätt att existera – till att vara en etnisk grupp som alla andra. En annan faktor var övertygelsen att judarna inte borde försöka upprätta ett judiskt styre i landet Israel förrän Messias kom.

Ett kristet svar på krisen

Om Bibeln inte lär att kristna har ett teologiskt ansvar för staten Israel, hur ska då kristna förhålla sig till krisen i Mellanöstern?

Framför allt har kristna, oberoende av om de är judar eller icke-judar, en särskild omtanke om det judiska folket för att Gud utvalde dem som sin kanal för att frälsa hela världen. Paulus säger: *Jag har stor sorg och ständigt vända i mitt hjärta. ... De är israeliter, de har barnskapet och härligheten, förbunden och lagen, tempelgudstjänsten och löftena. De har fäderna, och från dem har Kristus kommit som människa, han som är över allting, Gud, välsignad i evighet* (Rom 9:2–5).

Jesus sade till den samariska kvinnan: *”Det kommer en tid när det varken är på det här berget [berget Gerissim] eller i Jerusalem som ni ska tillbe Fadern. ... Vi tillber vad vi känner, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men det kommer en tid, och den är redan här, när sanna tillbedjare ska tillbe Fadern i ande och sanning. Sådana tillbedjare vill Fadern ha. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning”* (Joh 4:21–24).

För det andra måste vi bedöma israeler och palestinier, med deras allierade och supportrar, efter samma måttstock som vi använder för att bedöma varje nation och varje militär handling. Här är några principer som vi behöver beakta.

Bibelns Gud hatar, fördömer och lovar att straffa krigsbrott som att tortera, förslava folk, angripa gravida kvinnor och skända kroppar (Amos kap 1–2). Han kräver en högre standard av sitt folk.

Regeringar har rätt och plikt att försvara sina medborgare och andra oskyldiga offer för angrepp. De kan föra krig för att göra detta. Även om ingen nation och dess soldater någonsin handlar fullkomligt rätt så finns det rättfärdiga krig. Civiliserade stater har satt

upp ett antal kriterier för vad som är ett rättfärdigt krig, och de håller krigsförbrytare ansvariga för deras handlingar. Det är en moralisk skillnad mellan godtyckliga angrepp på civilbefolkningen och ett oavsiktligt dödande av civila som de attackerande styrkorna har försökt undvika.

Krig är det närmaste vi kommer helvete på jorden. Regeringar bör göra allt

de kan för att undvika det. Krig måste vara den allra sista utvägen i självförsvar. Vi sörjer speciellt de oskyldiga offren för krigsförbrytelse, men vi sörjer också de oskyldiga offren bland de angripande nationerna.

Krig är fruktansvärt, och vi ber om att Gud ville skona alla människor från det onda. Men vi vet att det alltid kommer att vara krig och rykten om krig. Vi ber om att Gud, när krig är oundvikligt, ska beskydda de oskyldiga och förgöra de onda, och att om vi själva måste delta i ett krig alltid sträva efter att beskydda de goda och stå emot de onda.

Av John Brug,
från *Forward in Christ*, januari
2024 (här något förkortat)

Ökande förföljelse av kristna

© DEPOSITPHOTOS

I förra numret av Bibel och Bekännelse kunde vi läsa om hur julens budskap har predikats i gamla Kina sedan 600-talet, då missionärer kom dit via den berömda sidenvägen.

Under 2000-talet befinner sig de kristna i Kina i en svår situation. Organisationen "Open Doors" rapporterar regelbundet om utvecklingen. Enligt deras beräkningar finns det för närvarande mer än 365 miljoner kristna världen över som utsätts för svår förföljelse och diskriminering på grund av sin tro, bland dem ett stort antal kineser. Kina finns dock inte på årets topp 5-lista. Där tronar Nordkorea, följt av Somalia, Libyen, Eritrea och Jemen. Men världens folkrikaste land ligger på "god" 19:e plats. Sedan 2017 har myndigheterna dragit åt svångremmen för kristna och andra religiösa grupper.

I januari 2024 införde president Xi ett "nytt direktiv om patriotism". Religiösa ledare och samfund måste "lära, tänka och praktisera Xi Jinpings tankar om socialism med kinesiska särdrag för en ny era". Detta innebär att kommunistpar-

tiet ska ha full kontroll och stort inflytande över de fem tillåtna religionerna protestantisk kristendom, romersk-katolsk kristendom, buddhism, islam och taoism.

De som är s k protestantiska kristna ska därför tillhöra den statligt godkända "Tre själv-kyrkan" med 18-årsgräns (!), videoövervakning och censur. Predikanten måste få sina predikningar förhandsgodkända och alla protester mot påtryckningar och kontroll bemöts hårt. Kyrkans officiella namn – The Chinese Christian Three-Self Patriotic Movement Committee – anspelar på det faktum att man inom tre viktiga områden – administration, ekonomi och predikan – måste vara helt självförsörjande, dvs fri från allt utländskt och "imperialistiskt" inflytande. Den kinesiska flaggan måste vaja utanför kyrkorna. Kristendomen får inte tillåtas påverka nationen i västlig riktning och försvaga de styrande.

I Zhejiang-provinsen i östra delen av landet har det nyligen kommit påbud om stora skyltar utanför kyrkor och religiösa bygg-

nader: "Älska kommunistpartiet, älska landet och älska religionen." Ordningföljden är viktig här. Dessutom en skylt med en påminnelse om att följa "kinesifiering av all religion". Skyltarna väntas bli obligatoriska även i de andra provinserna.

Majoriteten av de kristna tillhör dock underjordiska kyrkor, oregistrerade huskyrkor som är kritiska till den teologiskt komprometerade och uttunnade Tre själv-kyrkan. Polisen dyker ständigt upp vid sådana sammankomster för att arresteras helt fredliga troende och konfiskera biblar etc. För några år sedan brukade de träffas på hotell eller i kontorskvarter. Nu samlas de på mindre ställen, i små grupper om tio-tolv medlemmar för att inte bli upptäckta så lätt.

De svårt prövade kinesiska kristna är kända för att läsa sina biblar tills de faller i bitar. Kyrkorna är i stark tillväxt trots ökande förföljelse. Låt oss be för dem och för trosfrihet och grundläggande rättigheter för alla i Kina.

Tor Jakob Welde

Händelser och personer som fick stor betydelse för LBK:s tillkomst

• DEN 8 OKTOBER 1968 bildades Stiftelsen Biblicum på initiativ av TD David Hedegård och domprosten G.A. Danell. De betonade att avstegen från biblisk kristendom hade gått så långt att det var hög tid att upprätta en fristående bibeltrogen undervisningsinstitution. Men ”en menighetsfakultet som förser en mer och mer sekulariserad kyrka och

en alltmer politiserad kyrkoledning med bekännelseetrogna präster – det blir bara en halvmesyra” (Danell i Nya Vaktaren 3/69). ”Vi behöver en fri bekännelsekyrka” (Nya Vaktaren 11/69). David Hedegård instämde: ”En fri bekännelsekyrka är utan minsta tvivel nödvändig.” 1970 installerades TD Seth Erlandsson som Biblicums föreståndare.

• Biblicums föreläsningar på olika håll i Sverige och Norge blev en avgörande faktor för framväxten av fria lutherska församlingar. Åhörarna ville också på hemmaplan ha en kyrkogemenskap med den bibelgrundade undervisning som gavs vid Biblicumdagar. En kyrka där bibliskt och obibliskt blandades var ju klart obibliskt. ”I vår Herre Jesu Kristi namn uppmanar

Dr David Hedegård

I sin tidning För Biblisk Tro (1970:1) skrev Hedegård:

”En fri bekännelsekyrka är utan minsta tvekan nödvändig, om någon sann kristendom skall kunna bevaras i vårt land. [—] Man kan bara fråga sig hur en fri bekännelsekyrka skall kunna komma till stånd. Detta är ännu fördolt, men Herren Gud skall ge sin ledning som svar på enträgen bön.”

Dr Siegbert Becker

”Vi kan dra oss ifrån de falska lärarna genom att förmå våra medkristna i samma kyrka att vidta disciplinära åtgärder mot och utestänga de falska lärarna från kyrkogemenskapen. Eller, om vi inte kan förmå kyrkosamfundet att vidtaga sådana åtgärder, måste vi lämna denna kyrkogemenskap, där enskilda driver falsk lära och där människor lever i den synden att de vägrar att göra vad Gud begär av dem... På sätt och vis kan jag säga, att jag inte lämnade mina faders kyrka. I stället var det kyrkan som lämnade och övergav mig, när den avvek från Bibelns klara lära.”

Axel B Svensson

Redan 1911 skrev Axel B Svensson i boken Utmed vägen:

”Ingen ska tänka, att det är omöjligt att redan nu bilda en evangelisk-luthersk frikyrka på biblisk grund. Därtill fordras inte så mycket: man kan börja med en församling. Emellertid vilja vi allvarligen avråda från alla förhastade steg. Det fordras mycken överläggning och framför allt mycken bön. Men vi längtar efter den dag, då vi äro fullkomligt fria från dessa skenandliga, bibelkritiska präster, som förneka vår dyre Frälsare och hans heliga ord.”

jag er, bröder, att ni alla ska vara eniga i det ni säger och inte låta splittring finnas bland er, utan stå enade i samma sinne och samma mening” (1 Kor 1:10). ”Om någon talar ska han tala i enlighet med Guds ord” (1 Pet 4:11). ”Jag uppmanar er, bröder, att se upp för dem som skapar splittring och väcker anstöt *mot den lära som ni har fått undervisning i*. Håll er borta från dem” (Rom 16:17). Att nöja sig med att vid sidan av obiblisk förkunnelse komplettera med biblisk var en modell som de inomkyrkliga väckelserörelserna tillämpat alltsedan 1800-talet.

- Prästen Per Jonsson i Landskrona publicerade flera artiklar som förespråkade bildandet av en fri luthersk bekännelsekyrka. På hans initiativ inbjöds Dr Siegbert Becker

från WELS av Stiftelsen Biblicum att komma till Sverige och föreläsa vid Biblicumdagar. Beckers undervisning hösten 1972 i bibliska lärofrågor både i Sverige och Norge betydde mycket och öppnade våra ögon än mer för hur obiblisk unionism är, dvs att vara kvar i en kyrka som blandar sanning och lögn och låter sig företrädas av falska lärare. ”Lite surdeg syrar hela degen” (1 Kor 5:6, Gal 5:9).

- Samtidigt som Biblicum bildades hände en del i Uppsala som gradvis ledde till en fullständig separation från Svenska kyrkan och upprättandet av en fri luthersk församling. I professor Hugo Odebergs efterföljd samlades studenter till erevna-bibelstudier varje lördag förmiddag. Dessutom höll David Hedegård regelbundna bibelförkla-

ringar i anslutning till Luthers lilla katekes. Men när det blev söndag förmiddag saknade deltagarna i dessa bibelstudier en församling att gå till där samma goda gemenskap kring Guds ord fanns. Det ledde till att undertecknad kallades att tillsammans med David Hedegård predika och förvalta sakramenten vid söndagliga gudstjänster. För ändamålet hyrdes S:t Pers stadsdelskyrka i Uppsala. Hösten 1972 bildades Evangelisk-Luthersk Mission med uppgift att verka för att Guds Ord och de heliga sakramenten blir rätt förvaltade och att vi får församlingar där endast Guds rena ord förkunnas. Sten Johansson var en drivande kraft bakom denna mission

Seth Erlandsson

KENYA

Under det gångna året har LBK Stockholm samlat in pengar till vår systerkyrka, Lutheran Church in Mission for Christ i Umoja, Nairobi, den församlingen som jag besökte i Kenya. Insamlingen pågick till november 2023 och därefter påbörjades processen att skicka pengarna till Kenya.

Församlingen var väl förberedd och entusiastisk. När pengarna väl var på deras konto påbörjade de omedelbart ombyggnaden. 500,000 shillings räcker ganska långt i Kenya.

Jag besökte församlingen på nyårsafton och efter gudstjänst och nattvard visades jag runt för att kunna se vad pengarna har gått till. Projektledare för ombyggnaden var Hesborn och Isabellah Moseti från församlingen.

För pengarna kunde de lägga nytt golv, spackla om väggarna och dra in el i gudstjänstlokalen. På övervåningen har de börjat tegla rum. Dessa rum

ska fungera som kontor, konferenslokal samt sovsalar för besökare. Hesborn Moseti förklarade att kyrkan kommer kunna fungera som domkyrka, eller administrativt centrum för hela LCMC.

Att se pengarna så väl använda var oerhört glädjande. Det var också tydligt att trots att församlingen i Umoja är liten så är den väldigt aktiv i det lokala samhället.

Församlingen i Umoja framför sitt varma tack för insamlingen. Medlemmarna hoppas att det här är början på ett närmare samarbete mellan LCMC och LBK.

De som har frågor om LCMC, eller är intresserade av att resa till Kenya är välkomna att kontakta Daniel på daniel.fjellstrom@yahoo.com.

Torgau slott och stadskyrkan (till höger)

Två goda medarbetare i Torgau

Medan den tyska universitetsstaden Wittenberg blev den lutherska reformationens *teologiska* centrum var staden Torgau, c:a 50 km längre söderut, rörelsens *politiska* centrum. Det var nämligen här Martin Luthers beskyddare kurfursten Fredrik den Visse och hans efterföljare höll till och styrde över kurfurstendömet Sachsen.

Georg Spalatin – ”reformationens styrman”

Kurfursten Fredrik mötte aldrig Luther personligen. Kontakten gick alltid via furstens mest betrodda tjänare Georg Spalatin (”reformationens styrman”), som därmed kom att spela en viktig roll för reformationen. Mer än 300 brev från Martin Luther till Spalatin finns bevarade och vittnar om hans stora betydelse.

Georg Burkhardt, som han egentligen hette, föddes i staden Spalt nära Nürnberg i södra Tyskland. Det var som universitetsstudent i Wittenberg och Erfurt han började använda namnet Spalatin efter sin födelsestad. Den duktige unge mannen behärskade både grekiska och latin och kallades till Torgau som privatlärare. Där vann han kurfurstens förtroende och

Georg Spalatin. Målning av Lucas Cranach

kom att fungera som personlig sekreterare, rådgivare, bibliotekarie, översättare, kaplan vid hovet och själasörjare. Som kurfurstens högra hand var Spalatin med vid alla stora riksdagar och furstemöten, även vid kröningen av kejsaren Karl V. Från 1516 fick han det politiska ansvaret för kyrko- och universitetsangelägenheter i Sachsen. Bland annat skulle han bygga upp universitetsbiblioteket i Wittenberg. Han samarbetade med Luther och Melancton om en stor reform av universitetet och påverkades av dem i teologiska frågor.

Wartburg-brev

Efter Luthers berömda framträdande vid riksdagen i Worms våren 1521 var det Spalatin som organiserade bortförandet av den bannlyste reformatorn till ett hemligt gömställe, kurfurstens borg Wartburg utanför Eisenach. Under de följande tio månaderna hade de två vännerna ständig brevkontakt. Spalatin rapporterade vad som hände i Wittenberg och Torgau och Luther bad om hjälp att ge ut skrifterna han arbetade med.

Ur djupen ropar jag

Senare, mot slutet av 1523, skriver Luther till Spalatin: ”Nåd och frid. Efter profeters och kyrkofäders exempel funderar jag på att skapa tyska psalmer för folket, dvs andliga psalmer, så att Guds ord kan dröja kvar hos folk också med hjälp av sången.” Men han tyckte att han behövde hjälp av flera diktare och uppmanade Spalatin att bidra. Som ett exempel på hur det kunde göras bifogade Luther en av sina första psalmer, en helt ny återgivning av psaltarsalm 130: ”Ur djupen ropar jag till dig, så hör mig, Gud, och svara!”

Det verkar inte som om Spalatin antog utmaningen att bli

psalmförfattare. Men han översatte skrifter av Luther och Melancton och författade även egna skrifter för att främja reformationen. När kurfursten Fredrik den vise 1525 dött blev Spalatin pastor och senare superintendent (biskop) i staden Altenburg. Han gifte sig och fick två döttrar. Men han fortsatte också att vara en betydelsefull rådgivare för nästa två kurfurstar av Sachsen, Johan den ståndaktige och Johan Fredrik den ädelmodige, som båda kämpade ivrigt för reformationen. Georg Spalatin dog 16 januari 1545 och är begravd i Altenburg.

Johann Walter – "reformationens kantor"

1524 blev *det stora psalmåret*. Martin Luther arbetade intensivt med att få fram nya psalmer på modersmålet och få dem utgivna i psalmböcker. Hans viktigaste medarbetare här var musikern Johann Walter.

Walter föddes 1496 i staden Kahla vid Jena i Thüringen där hans föräldrar drev en kvarn. Efter studier vid universitetet i Leipzig blev han 1521 anställd som kompositör och bassångare vid kurfursten Fredrik den vises hov i Torgau. Walter var till hjälp för Luther när han 1523 arbetade med att reformera gudstjänstliturgin i Wittenberg. De båda samarbetade också med att komponera melodin till en av Luthers första psalmer *Ur djupen ropar jag till dig*. Luther

ville involvera församlingen mer aktivt i gudstjänsten och trodde att nya evangeliska psalmtexter på modersmålet sjungna på enkla och fina melodier kunde vara ett effektivt sätt att nå ut till flera med reformationens budskap.

Psalmböcker

Luthers första psalmbok var bara ett tunt häfte som innehöll åtta psalmer. Denna s k *Achtliederbuch* trycktes i Nürnberg i början av år 1524 och spreds vitt och brett. På grund av stor efterfrågan utgavs några månader senare en lite fyligare samling, den s k *Erfurter Enchiridion*, tryckt i Erfurt med 26 Psalmer.

Under tiden arbetade Johann Walter med det som skulle bli den tredje och mest berömda psalmboken från det året. Vid pingsttiden gav han tillsammans med Luther i Wittenberg ut "En andlig sångbok" (*Geystliche Gesangk Buchleyn*) med 32 psalmer av vilka 24 var diktade eller översatta av Luther. "Glada vi nu halleluja vill sjunga" av Johannes Agricola och "Vår Herre Krist var Sonen" av Elisabeth Creuziger var andra bidrag. Boken är också känd som *Walters sångbok* och *Den Wittenbergiska körsångboken* eftersom Walter hade försett melodierna med flerstämmiga körsättningar. Den blev ursprung till all den körmusik som senare skulle ljuda i den lutherska kyrkan. Bland flera nya melodier Walter och Luther samarbetade om

var påskpsalmen "I dödens bojar Kristus låg", byggd på en gammal medeltidsmelodi.

Att sjunga andliga sånger

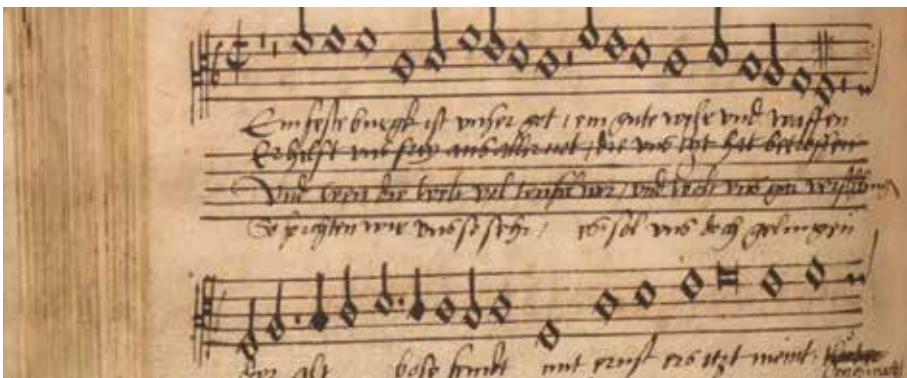
Luther skrev i förordet till sångboken: "Att det är bra för oss och till Guds behag att sjunga andliga sånger tycker jag ingen kristen kan dölja . . . Följaktligen har jag och några andra, som en god början och anledning till andra att göra det bättre, satt ihop några andliga sånger för att så driva till det heliga evangeliet som genom Guds nåd har utgått på nytt . . . Och därtill satt i fyra stämmor av ingen annan orsak än att jag önskar ge ungdomen, som både vill och bör bli undervisade i musik och andra konstformer, något som de kan använda för att undvika amorösa eller världsliga sånger och lära sig något som är sunt och förena nytta med nöje på ett sätt som passar för unga."

Wittenbergpsalmboken från 1524 kom under de följande åren ut i många nya upplagor, hela tiden med flera nya psalmer som t ex "Vår Gud är oss en väldig borg". Den evangelisk-lutherska läran blev på musikens vingar buren till folk i många länder. För texterna och tonerna från Luther och Walter inspirerade psalmdiktare, översättare, kompositörer och förläggare runt om i Europa till att arbeta aktivt med sång i kyrkan och ge ut psalmböcker på olika språk.

Johann Walter var anställd som hovkapellmästare i Dresden från 1548 till 1554. Hans *Matteuspasion* fick stor betydelse för utvecklingen av den sortens kompositioner. Från 1554 tog han emot pension av kurfursten och vände tillbaka till Torgau, där han bodde fram till sin död 25 mars 1570.

En asteroid är uppkallad efter honom: (120481) *Johannwalter*.

Tor Jakob Welde

Walters handskrift och noter till "Vår Gud är oss en väldig borg"

Fråga och svar

Hur ska jag övervinna syndiga begär och lust till pornografi?

Jag är en student som kämpar med begär och pornografi. Jag vet att det är synd. Jag har försökt komma över det på egen hand, men det verkar omöjligt. Jag behöver hjälp.

Du är förlåten. Jesus betalade för din synd på korset. Han har gjort dig fläckfri, oskyldig och utan brister. Var glad! Just nu tittar Gud på dig och säger: ”Du är mitt barn som jag älskar. I dig har jag min glädje.”

Genom att i ånger fly till din Frälsare kom du till rätt ställe med din börda. Jesus säger: *Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila* (Matt 11:28). Vila i det faktum att du är perfekt i Guds ögon eftersom Jesus levde fullkomligt i ditt ställe och tog på sig din synd så att du skulle få Guds rättfärdighet.

Du är inte ensam

Alla har vi synder att bekämpa. Du skulle nog bli chockerad om du fick veta vilka synder andra brottas med. Djävulen vill få dig att känna det som om du är ensam i din kamp. Han viskar ”Berätta inte för någon. Du kan behålla det för dig själv.”

Kampen mot synd definierar det kristna livet. Jesus sa: *Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig* (Mark 8:34). Denna kamp mot synden och ens ego är en del av korset. Det innebär inte att vi aldrig kommer att misslyckas. Det betyder att när vi misslyckas ska vi fly till korset med ånger. Där får vi förlåtelse och motivation att sträva efter att göra det som gläder vår Frälsare. På sätt och vis kommer vi som kristna ofta att förlora alla livets strider eftersom vi har en syndig natur. Men vi vinner ändå striden för Jesus ger oss *sin* seger.

En plan för framtiden

Gud är mäktig. Han kan hjälpa dig att komma över denna synd! Djävulens lögn är att det alltid kommer att vara så här. Tänk på det här när du kämpar:

- 1. Bli förlåten ofta.** Gud avser dig när pastorn säger ”Dina synder är borta för alltid.” Tänk ofta på ditt dop. Det är Guds löfte att han alltid ska ha armarna öppna för dig. Smaka och känn hans förlåtelse när han ger sig själv till dig i Herrens nattvard för att försäkra dig om att du är förlåten. Evangeliet är det enda som kan hela dig och ge motivation till förändring.
- 2. Börja sluta.** En kamp mot synden kanske inte är så lätt att man bara kan säga: ”Jag ska inte göra så mera” – särskilt om kampen har varat länge. Du kan falla i synd igen. Men kom då ihåg att du har fått förlåtelse genom Jesus och börja genast sluta igen. Ju mindre du ger efter för synden desto mindre ska den fresta dig. Bibeln säger: *Stå emot djävulen, så ska han fly från er* (Jak 4:7).
- 3. Hitta någon som vill uppmuntra dig.** Hitta någon som kan uppmuntra dig med Jesus förlåtelse när du misslyckas och fira med dig när du står emot djävulen. Anförtro dig åt en pastor, en vän eller någon i familjen som du litar på. Det kan inte skada att använda en mjukvara som filtrerar bort pornografins frestelser.

Du har tagit ett viktigt steg för att nå målet. *Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet* (1 Joh 1:9). Du är förlåten! Måtte Gud ge dig kraft att leva i enlighet med hans vilja. Han kommer att göra det!

För ytterligare hjälp och råd:
conquerorsthroughchrist.net

David Scharf
Forward in Christ 9, 2023

Något om internet-pornografi

Under 2000-talet har pornografi utvecklats explosionsartat. Med internet och smarta telefoner har miljontals gratis porrvideor plötsligt blivit lättillgängliga för alla (utom i Kina och muslimska länder i Mellanöstern m fl som har sträng porrcensur). En av de största nätsidorna uppger att 64 % av besökarna är män och 36 % är kvinnor. Den stora porrvågen påverkar oundvikligen också den allmänna kulturen, där t ex TV-serier, musikvideor och innehåll på sociala medier får mer sexualiserade bilder.

Det är många som nu varnar för biverkningar. Den kända amerikanska artisten Billie Eilish (22) har berättat om sitt porrberoende sedan 11-årsåldern. ”Jag tror att porren ödelade min hjärna och är väldigt ledsen för att jag utsattes för så mycket porr.” Hon menar att kvinnor framställs på ett helt orealistiskt sätt av porrindustrin.

En rapport 2020 från norska Rädda Barnen berättar att mer än hälften av ungdomar mellan 13 och 18 år har sett porr. Många menar själva att de fått en skadad bild av sex.

En artikel i norska radion 7 februari 2024 informerar om att antalet våldtäkter i Oslo har ökat med 70 % på tio år. Ökningen är störst i gruppen 14 till 19 år. I de allra flesta fall är det jämnåriga som begår våldtäkterna. En överläkare vid övergreppsmottagningen i Oslo menar att bl a pornografi bär skulden för det. Den lättillgängliga porren är våldsam, kränkande och kvinnofientlig. ”Offren har t o m varit rädda för att dö och har svårt att få det att hänga ihop med att han var den trevlige killen i parallellklassen.” En skolelev säger att porr har fått för stor plats i ungas liv, en annan menar att skolan bör ge bättre sexualundervisning.

Den brittiska organisationen CEASE UK (Centre to End All Sexual Exploitation) gör en poäng av de nära band som finns mellan porr, prostitution och trafficking/människohandel. De hävdar att det gör mer skada att se porr på nätet än många är klara över.

”Porr är en grundläggande lögn och strider mot den kristna tron. Porr ger långtidsskador hos den inre människan och kan ge fysiska skador som impotens”, säger Alexis Lund i föreningen HeltFri. Han reser runt till kristna skolor och församlingar för att undervisa om sexualitet, samliv, kön och pornografi. Porrberoende är ett problem också bland kristna.

”Pornografi ödelägger äktenskap och bryter ner relationer. Människor, speciellt kvinnor, reduceras till objekt. Pornografin skapar sexpress och en omänsklig kroppspress. Unga flickor gör intimoperationer och unga pojkar får recept på potensmedel. Pornografin ger orealistiska förväntningar på sex, för sexet som framställs i pornografi handlar om en teknisk prestation med fokus på **min** njutning. Pornografin frontar sexuellt utnyttjande av kvinnor och lär att **nej** egentligen betyder **ja**” (www.heltfri.net).

Tor Jakob Welde

GUDS ORD

Från skapelsens början gjorde Gud dem till man och kvinna. Därför ska en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru, och de *två ska bli ett kött*. Så är de inte längre två, utan ett kött. Vad Gud har fogat samman ska människan alltså inte skilja åt (Mark 10:6-9).

Ni har hört att det är sagt: *Du ska inte begå äktenskapsbrott*. Jag säger er: Den som ser med begär på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta (Matt 5:27-28).

Äktenskapet ska hållas i ära hos alla och den äkta sängen bevaras obefläckad, för Gud ska döma dem som är sexuellt omoraliska och äktenskapsbrytare (Heb 13:4).

Döda därför era jordiska begär: sexuell omoral, orenhet, lusta, ont begär, och girigheten som är avgudadyrkan (Kol 3:5).

Men ni har tvättats rena, ni har blivit helgade, ni har förklarats rättfärdiga i Herren Jesu Kristi namn och i vår Guds Ande. . . Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den helige Ande som bor i er och som ni har fått av Gud? (1 Kor 6:11,19)

Detta är Guds vilja: att ni helgas, att ni avhåller er från sexuell omoral . . . Gud har inte kallat oss till orenhet utan till ett liv i helgelse (1 Tess 4:3,7).

Bli därför Guds efterföljare, som hans älskade barn. Och lev i kärlek, så som Kristus har älskat oss och utgett sig själv för oss som en offergåva, ett väldoftande offer åt Gud. Men sexuell omoral och all orenhet eller girighet ska inte ens nämnas bland er, det anstår inte de heliga. Skamligt och dumt prat eller grova vitsar är också opassande. Tacka i stället Gud. Ni ska veta att ingen som är sexuellt omoralisk, oren eller girig, alltså en avgudadyrkare, har någon arvedel i Kristi och Guds rike (Ef 5:1-5).

Ta på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. Vi kämpar inte mot kött och blod, utan mot furstarna, mot makterna, mot världshärskarna här i mörkret och mot ondskans andemakter i himlarymderna (Ef 6:11-12).

Profeten Sefanja

Sefanja är tillsammans med Nahum en av de mer okända profeterna i Gamla testamentet. Med bara tre kapitel och 53 verser är Sefanja i en bemärkelse en liten profet men med ett stort budskap. Den betydelse som Sefanja hade kan lätt underskattas. Luther säger om honom: ”Fastän han är en av de små profeterna, talar han om Kristus mer än mången stor profet. För att se hans stora betydelse behöver man se närmare på både hans ursprung, hans samtid och påverkan.”

Bokens tre kapitel handlar om Herrens dag. Framför allt är de två första kapitlen bland den absolut starkaste lagförkunnelse vi har i Bibeln. Både Juda och grannländerna kommer att bli varse det. Redan i andra och tredje versen kommer detta fram: *Jag ska sopa bort allt från jordens yta, säger HERREN. Jag ska sopa bort människor och djur, jag ska sopa bort himlens fåglar och havets fiskar, och dem som förleder tillsammans med de ogudaktiga. Jag ska utrota människorna från jordens yta, säger HERREN (Sef 1:2-3).*

Situationen i Juda och Jerusalem var katastrofal. Hiskias son Manasse hade varit kung i Juda i 45 år. Han hade infört avguderi i hela Juda och faktiskt mer än de folk som bott i Kanaans land före

Israel, 2 Kung 21:9. Dessutom hade ett antal oskyldiga människor dödats, 2 Kung 21:16. Gud hade därför beslutat att Juda och Jerusalem skulle förstöras. Guds tålmod med avgudadyrkan och storsinne har sin gräns och det får det mäktiga Assyrien känna på när Nineve faller 612. Juda hade fyllt Guds tålmodis gräns 587 när Jerusalem föll i Babyloniernas våld. Babylons härskarfasoner får ett slut när Koresh och perserna intog Babylon 539. Guds plan med detta är att judarna får vända tillbaka till Jerusalem och sitt land.

Författaren

Sefanja själv var av kunglig börd. Hans farfars farfar var kung Hiskia och denna koppling gör att han troligtvis hade tillgång till hovet. Sefanja får vara delaktig när Josias reformation genomförs och man finner lagboken i templet 622. Profetens kraftiga lagförkunnelse kan ha hjälpt den unge kung Josia i hans reformationsarbete.

Profetens tydliga förkunnelse av lag och evangelium

Även om vi inte har något citat från Sefanja i NT så ser vi att t ex Romarbrevets inledande tre kapitel följer samma tema som Sefanjas bok. Paulus talar om Guds vrede över synden i Rom 1:18-32. Han

talar om Guds rättvisa dom över alla människor, Rom 2:1-16. Han betonar att alla är syndare och står med skuld inför Gud, Rom 3:19-20. Så avslutar Paulus med att säga: *Vad som ges genom lagen är insikt om synd.*

När allt hopp är ute och lagen fått krossa oss och vi står där hjälplösa kommer evangeliet med sin nåd. *Men nu har det uppenbarats en rättfärdighet från Gud utan lag, en som lagen och profeterna vittnar om, en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus (Rom 3:21-22).*

Den helige Ande ledde Sefanja på samma sätt. I Sef 3:8 läser vi: *Vänta därför på mig, säger HERREN, på dagen då jag reser mig för att ta byte, för detta är mitt domslut: Jag ska samla folk och hämta riken för att ösa min vrede över dem, hela min glödande harm, för hela jorden ska förtäras av min lidelses eld.* Sedan lyfter han fram Guds nåd och barmhärtighet i 3:9: *Då ska jag ge folken renade läppar, och de ska alla åkalla HERRENS namn och tjäna honom tillsammans.* Från vers 9 till kapitlets slut möter vi det underbaraste evangelium. En rest som håller fast vid ordet får del i Guds alla rikedomar. Profeten låter oss ösa ur Guds godhets källa. Evangeliet ljuder här i sin klaraste renhet.

Ingvar Adriansson

Tolvprofeterna: Hosea Joel Amos Obadja Jona Mika Nahum Habackuk **Sefanja** Haggai Sakarja Malaki

Drottning Margrethe

Att tro på Gud betyder för mig något helt annat än förr. Då hade jag en teoretisk tro. Att tro på Gud är för mig idag lika naturligt som regn och solsken. För mig betyder Jesus Guds möjlighet att visa människosläktet att Han går med oss och är mitt ibland oss. Jesus är Guds vittnesbörd om att vi inte bara har

en Gud som är Skaparen. Vi har en Gud som kommer till oss för att återlösa oss människor till sig. Därför vågar jag lita på Jesus – som en benådad syndare och som drottning.

*Drottning Margrethe av Danmark
Till Berlingske tidende*

LBK 50 år

– behövs en bekännelsekyrka idag?

Onsdag 17 juli

15.30 Damlagsmöte
17.30 Middag
19.00 Kvällsandakt
20.00 Kvällsfika

Torsdag 18 juli

08.00 Frukost
09.30 Morgonbön
10.00 Behöver vi predika lagen idag? US
11.00 Varför har kyrkan trosbekännelser GT
Parallellt barnundervisning
12.30 Lunch
15.30 Vilket privilegium att få be! EE
16.30 Missionen i Kenya MU
17.30 Middag
19.00 Aftonbön
Från LBK:s historia
20.00 Kvällsfika

Fredag 19 juli

08.00 Frukost
09.30 Morgonbön
10.00 Dopet frälsar! LB
11.00 Vi äger himmelrikets nycklar SH
Parallellt barnundervisning
12.30 Lunch

15.30 Nattvardens betydelse för LBK SS
16.30 Från Dr.Beckers undervisning JV
17.30 Korvgrillning
19.00 Aftonbön
Från LBK:s historia
20.00 Kvällsfika

Lördag 20 juli

08.00 Frukost
09.30 Morgonbön
10.00 Årsmötesförhandlingar
12.30 Lunch
15.00 50 årsfest med tårta GRATIS
16.00 Första lutherska sångboken 500 år! TJW
17.00 Vägen framåt?
(10 min, pastorer, lekmän)
18.00 Smörgåstårta GRATIS
19.30 Musik, Andakt
20.30 Kvällsfika

Söndag 21 juli

08.00 Frukost
11.00 Högmässa med HHN (PÖ, BE)
12.30 Lunch och avslutning

Joel Voss WELS (JV)
Glen Thompson WELS (GT)
Mark Ununda LCMC (MU)
Ugis Sildeggs CLCL (US)
Egil Edvardsen
Tor Jakob Welde
Lars Borgström
Stefan Sjöqvist
Stefan Hedkvist
Peter Öman
Bjarte Edvardsen

Mer information kommer på
hemsidan

www.bekannelse.se

Församlingsnytt

Hemma hos Herren

Karin Sandström

29/1 1928 – 8/1 2024

Lutherska Immanuelsförsamlingen, Vännäs

Alex Hedkvist

3/4 1928 – 9/1 2024.

S:t Jakobs församling, Piteå

*När HERREN vill ge oss liv låter han oss dö
(Martin Luther)*

Konfirmation

Wilmer Kindstedt

Elton Kindstedt

LBK Stockholm, 3/2

Medlemsupptagning

Per Karlsson 14/1

Billy Wennerberg 11/2

S:t Markus församling, Ljungby

Kära medlemmar och läsare

Lutherska bekännelsekyrkan firar 50-årsjubileum 17–21 juli på Hjärmargården norr om Vingåker. Vilken stor välsignelse att vi alltjämt får ha Guds rena ord ibland oss! "Det är HERRENS nåd att det inte är ute med oss" (Klag 3:22).

Intressanta föreläsare från vår kyrkogemenskap har bjudits in och det medför en del extra kostnader. Kyrkostyrelsen vädjar därför om hjälp att samla in 60 000 kronor för att täcka dessa kostnader. Om 70 medlemmar ger 200 kr/mån fram till juli eller en engångssumma på 800 kr är vi i hamn! I tacksamhet för Guds nåd under ett halvt sekel bjuder vi in till denna fest.

Kyrkostyrelsen i LBK

Bankgiro 306-7345, Swish 123 264 31 61

Märk betalningen LBK50

Vem är det vi följer?

Sedan började Jesus undervisa dem: "Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästerna och de skriftlärdade. Han måste bli dödad, och efter tre dagar uppstå igen."

(Mark 8:31)

JESUS KANSKE ÄR EN AV DE MEST MISSFÖRSTÅDDA människorna i historien. Det verkar som om många vill tänka ut sin egen version av vem de anser att han är. Vissa tror att Jesus bara var en bra lärare. Andra tror att han bara var en missförstådd rabbi. Åter andra ser honom som en social revolutionär. Men ingen av dessa beskrivningar går ihop med hur Bibeln beskriver Jesus.

Det här är inget nytt problem. När Jesus gick omkring på vägarna i Israel var det många som gjorde sig egna föreställningar om vem han var och vad han gjorde. Några tänkte att han *bara* var Marias son. Andra trodde att han var en falsk lärare. Åter andra hoppades att han var Messias.

De som följde Jesus hörde till den sistnämnda kategorin. De trodde att Jesus var den utlovade Kungen. Och de hade rätt. Men de hade sina egna tankar om vem Messias skulle vara och vad han skulle uträtta.

När Jesus var ensam med sina lärjungar ville han därför klargöra för dem vem Messias var och vad han kommit för att göra. Han sa: "Jag *måste* lida och bli förkastad av de respekterade religiösa ledarna. Sedan *måste* jag bli dödad genom att bli

korsfäst." Att Jesus skulle bli förkastad, lida och dö var inte bara en rimlig följd av hans kontroversiella budskap. Det var en nödvändig uppgift han måste utföra. Det var helt nödvändigt att Jesus skulle lida och dö.

Detta var ett skakande budskap för Jesus lärjungar och det överraskar oss än idag. Vi kanske inte vill se verkligheten, nämligen att Jesus var en Kung som inte bar en guldkrona utan en törnekrona. Han var inte älskad och accepterad av de flesta, utan han var hatad av de inflytelserikaste ledarna i samhället. Hans liv var inte fyllt av världslig framgång utan av fattigdom, förkastelse, övergivenhet och slutligen död. Först verkar tron på en sådan ledare pinsam, rentav skamfylld. Men det var genom detta lidande och denna död vi har friköpts från synd, död och evigt straff. Krist kors kan se ut som dårskap för världen, men för dem som tror är det en Guds kraft.

Herre Jesus, hjälp oss se vem du verkligen är, vår lidande tjänare. Vi har vunnit liv genom din död. Genom att du blev fördömd har vi blivit frikända. Amen.

Ur Meditations